ZPRAVODAJ Štěpánovska

Číslo 3 – červen 2016 • Ročník 18 • Cena 5,- Kč

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

úvodem mého příspěvku Vás všechny co nejsrdečněji zdravím. Jsem velice rád, že můžeme společně oslavit tak **významné výročí našeho města, 890 let první písemné zmínky**. Toto datum však nemusí být konečné, historickým bádáním se mohou objevit nové informace. Nepotvrzené zmínky jsou od roku 995, jisté je, že v roce 1274 byl Štěpánov městečkem a v roce 1290 městem. První potvrzenou zmínku učinil profesor Univerzity Karlovy J. V. Šimák (1870 – 1941), který uvádí, že Štěpánov byl součástí biskupského majetku („ante quem“) roku 1126. Žili zde významné osobnosti, umělci, spisovatelé, církevní hodnostáři, šlechtické rody, rychtáři a starostové. Město prošlo obdobím rozkvětu i pádu, drancováním, válkami, ale vždy se jeho obyvatelé semkli a společně město budovali. Vždy jim byl jeden veliký opěrný bod a to víra ve spravedlnost, víra v Boha, křesťanský kostel, ve kterém se obyvatelé scházeli k modlitbám, sloužil i jako poslední útočiště a obrana před nájezdníky.

Naše město má bohatou historii, važme si toho, pamatujme, kde jsou naše kořeny, jaké náboženství nás po celá staletí provázelo. **Zušlechťujme svoje město, braňme svoje město a milujme svoje město.**

Blahopřání

Blahopřeji Josefu Malému k jeho životnímu jubileu 80. narozenin, děkuji za jeho celoživotní přínos Trhovému Štěpánovu i občanům. Dlouhá léta pracoval jako učitel a později jako ředitel Základní školy v Trhovém Štěpánově. Byl předsedou místního národního výboru. Přeji spokojený život a stálé zdraví.

Městské zastupitelstvo udělilo panu Josefu Malému čestné uznání za jeho celoživotní přínos městu.

Blahopřeji panu Ing. Václavu Nekvasilovi z Trhového Štěpánova k jeho životnímu jubileu 70. narozenin. Děkuji za jeho celoživotní přínos městu a jeho občanům. Dlouhá léta pracuje v obecních funkcích, zastupitel, radní, místostarosta a starosta města. Za jeho zásluhy mu děkuji. Přeji spokojenost a stálé zdraví.

Městské zastupitelstvo udělilo panu Ing. Václavu Nekvasilovi čestné uznání za jeho celoživotní přínos městu.

Blahopřeji paní Mgr. Květě Kuželové k jejímu životnímu jubileu. Děkuji za její dlouholetou práci ve školství, za práci učitelky, zástupkyně a ředitelky Základní školy v Trhovém Štěpánově. Přeji hodně pracovních úspěchů, osobní spokojenost a stálé zdraví.

Blahopřeji panu Jaroslavu Turkovi k jeho životnímu jubileu 80. narozenin. Děkuji za jeho poctivou práci, činnost dobrého a šikovného řemeslníka, klempíře. Jeho ruce jsou otisknuty na nespočtu staveb v celém okolí. Přeji spokojený život a stálé zdraví.

Blahopřeji paní Anežce Zemanové z Trhového Štěpánova k jejímu požehnanému životnímu výročí 90. let, paní Jiřině Kuželové ze Sedmpán k 85. narozeninám, panu Ladislavu Jeništovi ze Střechova nad Sázavou k 85. narozeninám a panu Vladimíru Lejčkovi z Trhového Štěpánova k 80. narozeninám. Děkuji za jejich platnou a poctivou práci pro město a občany. Přeji Vám všem spokojený život a stálé zdraví.

Všechny tyto jubilanty můžeme zařadit mezi významné osobnosti Trhového Štěpánova – **celý život poctivě pracovali s nadšením a s láskou.**

Poděkování

Děkuji panu nprap. Václavu Machovi za dlouholetou spolupráci vedoucího inspektora obvodního oddělení Policie ČR v Čechticích. Svým jednáním vždy prokazoval vysokou profesionalitu svého povolání. Přeji mu v jeho civilním životě mnoho úspěchů, spokojenost a stálé zdraví.

Děkuji paní Martě Matoušů za úklid a osazování květin a keřů na našem náměstí. Paní Marta tuto činnost vykonává bezplatně, z lásky k městu, vytváří příjemné prostředí pro naše občany. Jsem rád, že takoví občané mezi námi žijí, vážím si její práce.

Josef Korn, starosta

Paní Marta Matoušů; foto Josef Korn

Informace

Cyklostezka

Městský úřad Vlašim, odbor dopravy a silničního hospodářství Vlašim stanovuje podle ustanovení § 77 odst. 1, písm. c) zákona o provozu, místní úpravu provozu a užití zařízení pro provozní informace na místní komunikaci, „Cyklostezka vozíčkářům přátelská – Trhový Štěpánov – Tehov – TÚ Kladruby“ spočívající v doplnění stávajícího svislého dopravního značení č. C8a „Stezka pro cyklisty“ na všech vjezdech na výše uvedenou cyklostezku. Doplněn bude o DZ č. E13 „Dopravní obsluze vjezd povolen“. Potvrzení o vjezdu vydá MÚ Trhový Štěpánov. Více informací na MÚ tel. 317 851 163.

Výstavba III. etapy skládky

Na stavbě III. etapy skládky probíhají zemní práce. Jsou přesunovány tisíce tun zeminy, vytvořené umělé údolí, pokryjí vrstvy zpevnění , drenáží a izolací dle stavebního projektu.

Rybník v Sedmpánech

Začala oprava havarijního stavu rybníka v Sedmpánech. Opravu provede Hradecká společnost s.r.o. z Ledče nad Sázavou.

Výstavba III. etapy skládky; foto Josef Korn

Rybník v Sedmpánech; foto Josef Korn

Modernizace D1

Stavba mostu přes D1 ve vlastnictví města probíhá současně se stavbou modernizace. Jsou položeny železobetonové nosníky.

Stavba mostu přes D1; foto Josef Korn

Pozvánka

Milí spoluobčané,

srdečně Vás všechny zvu na oslavy 890 let první písemné zmínky o Trhovém Štěpánově spojené se Štěpánovským jarmarkem a vítání léta hudbou v neděli 26. 6. 2016 na náměstí v Trhovém Štěpánově. Děkuji za podporu a spolupráci. Přeji všem žákům a studentům pěkné vysvědčení a ve zdraví prožité prázdniny.

Krásné a slunečné léto.

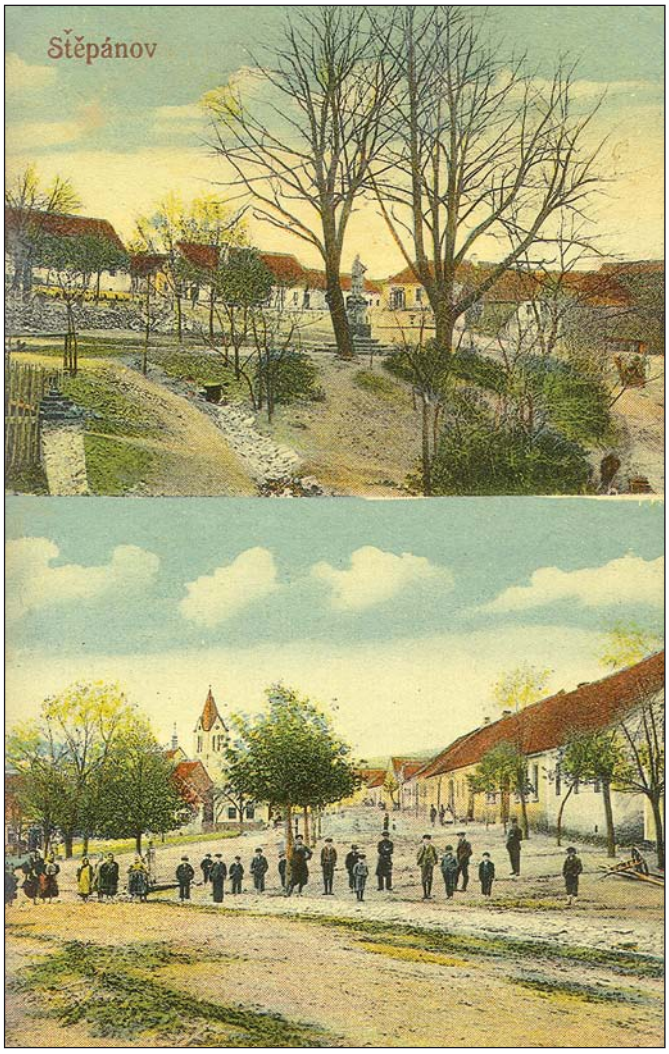
Josef Korn, starosta

890 LET od první písemné zmínky

V letošním roce slavíme 890. výročí od první písemné zmínky o Trhovém Štěpánově. Připomeňme si počátky historie našeho města tak, jak je sepsal kronikář Karel Kolman v Pamětní knize města Trhového Štěpánova.

Naše milé město, ukryté v rozkošné krajině mezi zalesněnými vršky, má krásnou historii jako málokteré město v Čechách. V dávných dobách bývalo prvním městem Podblanicka i Posázaví. Předčilo i Vlašim. Ve středověku se zde soustřeďoval život obchodní i náboženský. Kdy bylo naše město založeno, není známo. Je však jisté, že jeho počátky spadají do nejstarších dob naší vlasti. Žili tu lidé již v době kamenné, což potvrzuje nález kamenného mlatu u Chlumu. Po osídlení Čech lidem slovanským, byl to pravděpodobně kmen Zličanů, který postupem času vnikal od Kouřimi až za Sázavu a Želivku. Patrně tu žil Vladyka Štěpán, který tu založil tvrz, pojmenovanou po něm Štěpánov. Okolo dřevěné tvrze a později okolo kamenného hradu, se usazovalo poddané obyvatelstvo. Naproti hradu na kamenném ostrohu byl pak postaven kostel svatého Bartoloměje, obehnaný v dobách braniborských zdí, kam se v době nebezpečí uchylovali obyvatelé, aby zachránili alespoň životy a skrovný majetek. Původně patřil Štěpánov zlickým knížatům Slavníkovcům, kteří byli v roce 995 vyvražděni, a jejich majetek přešel do vlastnictví Přemyslovců. Ti jej darovali v roce 1274 pražskému biskupovi. V roce 1290 povýšil biskup Tobiáš z Bechyně Štěpánov na město. Patří tedy mezi nejstarší města království českého. Štěpánov byl majetkem biskupským a později arcibiskupským až do roku 1422, kdy arcibiskup Konrád z Vechty přestoupil k husitům. Tehdy se stal Štěpánov městem husitským a přešel do moci pánů světských. K blahobytu štěpánovských přispěl i objev zlata ve 12. století. To se zde těžilo až do 14. století. Z vytěženého zlata odváděla se králi jedna osmina jako daň. Ostatních sedm osmin se muselo nabídnout královské mincovně ke koupi. Zlato se těžilo v údolí štěpánovského potoka v okolí Panského (dříve Ješova) mlýna. Ještě dnes jsou zde patrny zbytky štol po dolování. V roce 2015 se na poli u jezu propadla štola. Důl na zlato měl příznivý vliv na město samo. V roce 1374 zde bylo 66 usedlostí s poli, 4 samostatné krčmy. Vedle toho se vařilo pivo ještě ve 14 statcích z 66. Bylo tu 6 mlýnů a 12 chatrčí bez polí. Z dolování zlata měli prospěch všichni obyvatelé Štěpánova, bohatli a mohli i půjčovat peníze vrchnosti. Důl na zlato byl vyčerpán nejspíše před rokem 1390. Sláva Štěpánova koncem 14. století hasne a horníci odcházejí. Do města se ponenáhlu stěhuje bída. Po skončení válek husitských zapsal král Zikmund roku 1436 Štěpánov Mikuláši Trčkovi z Lípy na Lipnici. Trčkové zde vládli až do roku 1546. Toho roku koupil panství Zdeněk Zrucký z Chřenovic za 2050 kop. Ten panství již v roce 1553 prodal rytíři Pavlovi z Malovic na Zbraslavicích. Kolem roku 1576 byl již štěpánovský hrad pustý. V té době bylo město prodáno Albrechtovi Novohradskému z Kolovrat za 2500 kop grošů českých. Dne 10. února 1584 prodal císař Rudolf Trhovému Štěpánovu panství štěpánovské v dědictví. Štěpánov se stal poprvé svobodným městem, ale ne na dlouho. Měšťané neměli peníze na splácení dluhu a tak již záhy museli sami požádat císaře, aby je pro za-

placení dluhů věřitelům někomu prodal. Došlo k tomu 15. června 1596. Koupil jej Petr Karel Holický ze Šternberka, pán na Českém Šternberku, který téhož roku potvrdil městu privilegia. 20 října 1664 prodal Jiří Václav Holický statek štěpánovský Ignáci Bohumíru rytíři z Houssona, který opět potvrdil městečku stará privilegia. Ten již 15. ledna 1670 prodal Štěpánov Ludmile Maxmilianě hraběnce z Waldastejna. Ta dostavěla štěpánovský zámek. Žel z celého zámku, který v roce 1741 vyhořel při požáru města, zbyl jen erbovní kámen, který prozrazoval, že byl založen roku 1668. Hraběnka je pohřbena ve zvláštní hrobce v chrámu sv. Bartoloměje. Manžel hraběnky prodal 17. června 1687 statek a panství štěpánovské Františce Benigně hraběnce z Weissenwolfu, paní na Vlašimi za 32 000 zlatých a 300 zlatých klíč-

ného. Tak byl Štěpánov připojen k Vlašimi. Prostřednictvím sňatků se Štěpánov dostal do vlastnictví Auersperků, kteří byli posledními majiteli štěpánovského panství.

Městské výsady udělené městu panovníky nebo jejich majiteli:
- Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od císaře Ferdinanda z roku 1541 na pergameně.
- Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od Petra Karla Holického ze Šternberka z roku 1600 na pergameně.
- Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od císaře Maxmiliána II. z roku 1567 na pergameně.
- Obnovení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od Anny Holické, purkraběnky z Donína z roku 1608 na pergameně.
- Potvrzení privilegií městu Trhovému Štěpánovu od Oldřicha Holického ze Šternberka z roku 1617 na pergamenu s jednou malou pečetí ve vosku.
- Privilegia městu Trhovému Štěpánovu od Václava Jiřího Holického ze Šternberka z roku 1647 s malou pečetí.
- Privilegia městu Trhovému Štěpánovu od Ignáce rytíře z Houssonu z roku 1664 s malou pečetí.
- Obnovení privilegií Trhovému Štěpánovu od Ludmily Maxmiliány hraběnky Spaarové z roku 1670 na pergameně.
- Privilegiea městu Trhovému Štěpánovu od Helmtordta Krištofa hraběte z Weiszenwolfu z roku 1690 na pergamenu, dvě pečeti.
- Peicilwfiw Trhovému Štěpánovu od císaře Karla VI. z roku 1740.
- Privilegia Trhovému Štěpánovu od císařovny Marie Terezie z roku 1747 na pergamenu.
- Listina císaře Františka I. z roku 1811 na pergamenu.

Další dokumenty:
- Gruntovní kniha města Trhového Štěpánova z roku 1651 se záznamy z dřívějších dob.
- Kniha smluv, kšaftů a jiných správních záležitostí.

Většina dokumentů je uložena ve Státním oblastním archivu Benešov.

Podle Pamětní knihy města Trhový Štěpánov zpracovala kronikářka Miroslava Veselá

Požehnání městu

Farář P. Jiří Ptáček, Mic; foto Josef Korn

Když se člověk ohlíží na svoji historii, na historii své rodiny, nebo přímo rodu, tak může vidět, jak se tou historií line nit Boží přítomnosti. Nebo naopak je to historie bez Boha, bez jeho přítomnosti, bez jeho požehnání. Známe asi dobře moudrou větu „bez božího požehnání, marné lidské namáhání". Pokud se ohlížíte za dlouhou historií svého města, tak můžete také vnímat onu nenápadnou žehnající Boží přítomnost. Když jsem si před chvílí procházel Bibli a sledoval tu historii malého, ale významného národa izraelského, tak jsem viděl tolik míst, kde jednotliví lidé, čísi synové ale i králové toužili po požehnání. Jákob dokonce kvůli otcovskému požehnání obelstil svého slepého otce a vydával se za prvorozeného bratra Ezaua. Králi Davidovi zase Bůh požehnal a ujistil ho o své přízni, až do tisícího pokolení. Pohanský král Balák žádal proroka Bileáma, aby proklel izraelity a on je pak mohl snáze porazit. Jenže Bileámovi z toho vždy vyšlo nádherné požehnání (přání dobra) pro izraelský národ.

Mám-li vám přát dobro (dobrořečit, žehnat), chci to dělat jako ti bibličtí kněží či proroci, jak o nich čteme v bibli. Použiju slova, která Bůh nařídil Knězi Áronovi a jeho nástupcům. „Budete žehnat těmito slovy: >> Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem <<" (Áronské požehnání, kn. Numeri 6,23-26). A ještě dodám od sebe: „Ať i tvoji synové a synové tvých synů zakouší Boží lásku a jeho požehnání."

P. Jiří Ptáček, Mic

Před 700 lety se narodil „Otec vlasti" KAREL IV.

Karel IV., český a německý král a římský císař, se narodil 14. května 1316. Byl synem dědičky Přemyslovců Elišky a českého krále Jana Lucemburského. Původně byl pokřtěn jako Václav. V roce 1323 byl malý Václav poslán na výchovu k francouzskému královskému dvoru. Jméno Karel přijal při biřmování po svém strýci a kmotrovi Karlu IV. Sličném, francouzském králi. Zde byl také zasnouben a záhy oženěn s Blankou z Valois.

Roku 1330 byl povolán i s manželkou otcem do Lucemburku. Počátkem roku 1331 jej povolal král Jan do Severní Itálie hájit zájmy rodu. Mladý kralevic prošel řadou bitev a po slavném vítězství u San Felice byl v pouhých 16 letech pasován na rytíře.

V roce 1333 se vrátil jako markrabě moravský do Čech. Svůj návrat do vlasti pak zaznamenal takto:

"…Toto království jsme nalezli tak zpustošené, že jsme nenašli ani jediného hradu svobodného, který by nebyl zastaven se všemi královskými statky, takže jsme neměli, kde bychom přebývali, leč v domech měšťanských jako jiný měšťan…" Díky funkci správce byl Karel dobře připraven vládnout zemi. V roce 1344 bylo pražské biskupství povýšeno na arcibiskupství a byla zahájena stavba katedrály sv. Víta. Prvním pražským arcibiskupem byl Arnošt z Pardubic. Dne 11. července roku 1346 byl pak Karel zvolen římskoněmeckým králem. O rok později, po smrti svého otce, byl 26. srpna 1347 zvolen a 2. září korunován arcibiskupem Arnoštem z Pardubic na českého krále. K této příležitosti dal Karel zhotovit novou svatováclavskou korunu.

Rok 1348 byl významný především pro české země. Praha nebyla v té době jen hlavním městem českého království, ale stala se i metropolí Svaté říše římské. 8. března 1348 vydal zakládací listinu Nového Města pražského, 7. dubna 1348 založil Karel IV. v Praze Karlovu univerzitu. 10. června byla zahájena stavba hradu Karlštejna, který se měl stát nedobytnou pevností střežící říšské a české korunovační klenoty a ostatky svatých (kaple Svatého kříže). Karel IV. měl čtyři manželky. První, Blanka z Valois, zemřela v roce 1348. V roce 1349 se oženil s Annou Falckou, ta zemřela již v roce 1353. V témže roce se oženil s Annou Svídnickou, matkou mimo jiné následníka Václava IV. Přežila ho jen poslední žena Alžběta (Eliška) Pomořanská, která byla pověstná svou silou. Také její potomek Zikmund se dočkal českého trůnu.

5. dubna 1355 byl Karel IV. korunován císařem Svaté říše římské ve Svatopetrské bazilice Římě. V roce 1356 pak vydal dokument **Zlatá bula Karla IV.**, zákoník, který platil ve Svaté říši římské až do roku 1806. Ta mimo jiné stanovovala právo svobodné volby českého krále

pro případ, že by panovnický rod vymřel. 9. července 1357 byl položen základní kámen Kamenného (Karlova) mostu, který nahradil most Juditin z 12. století. Dále založil Karlovy Vary, hrad Kašperk a jiná města a několik klášterů. Zemřel 29. listopadu 1378 na zápal plic způsobený zlomeninou krčku levé nohy. Je pohřben v královské hrobce v chrámu sv. Víta na Pražském hradě. Ve smuteční řeči byl prvně nazván **„Otcem vlasti“**.

Význam Karla IV. Lucemburského je pro české země obrovský – za jeho vlády se České království stalo středobodem Evropy, Praha sídelním městem Svaté říše římské. Celá země zažívala neobyčejný rozvoj hospodářský, umělecký i kulturní. **V celostátní anketě v roce 2005 byl zvolen největším Čechem v dějinách**!

Kronikářka Miroslava Veselá,
čerpáno z internetu

Ing. Václav Nekvasil oslaví své jubileum

Pan Ing. Václav Nekvasil se narodil v poválečném období, tedy doma ve Štěpánovské Lhotě, jako většina dětí v této době. Vyrůstal jako ostatní kluci v zemědělských rodinách. Rodiče měli ve Štěpánovské Lhotě hospodářství asi 11 ha. Dětství chlapce v hospodářství bylo podle tradice. Děti se pohybovaly mezi dospělými na poli nebo ve chlévě a s postupujícím věkem přibývaly drobné povinnosti. Samozřejmě, že také vyběhl mezi děti na náves, kde si hrály. Do školy chodil do Trhového Štěpánova, přirozeně že pěšky, tenkrát to nebylo nic divného. Školní léta ubíhala a když byl v šesté třídě, tak se ve Lhotě zakládalo JZD. Mezitím se jeho sestra vdala a bratr byl na studiích. Tatínek onemocněl, tak musel doma Václav hodně pomáhat. U Nekvasilů ve chlévě bylo soustředěno 20 krav, proto musel uklízet hnůj a vykonávat jiné zemědělské práce.

Po ukončení základní školy absolvoval Zemědělské odborné učiliště ve Vlašimi. Na střední školu nešel, protože nedostal doporučení od místních orgánů. Po ukončení učiliště nastoupil do JZD ve Štěpánovské Lhotě, které se v roce 1965 sloučilo do Trhového Štěpánova. Krátce dělal technika rostlinné výroby a na podzim roku 1965 ho čekal odchod na vojnu.

V roce 1967 se ještě z vojny přihlásil na dálkové studium Střední zemědělské technické školy v Benešově. Přitom chvíli jezdil s traktorem, od roku 1968 dělal technika rostlinné výroby a od roku 1971 agronoma.

V roce 1970 úspěšně odmaturoval. Hlavního agronoma dělal i po sloučení s okolními JZD. Současně vykonával funkci místopředsedy družstva.

Od roku 1976 působil jako poslanec MNV v Trhovém Štěpánově a ve funkci místopředsedy pokračoval až do roku 1990.

V letech 1986 až 1991 vystudoval úspěšně dálkově Provozně ekonomickou akultu VŠZ v Praze v Suchdole.

Rok 1970 byl pro pana Václava osudový, oženil se s Hanou Svatošovou z Onšovce. Za dva roky po svatbě se přestěhovali do Trhového Štěpánova. Narodila se jim dcera Radka a syn Zbyněk. V roce 1985 dokončili stavbu rodinného domku v Trhovém Štěpánově. Rodina pana inženýra vždy byla, a stále je pro něho velkou oporou a zázemím.

V roce 1990 byl zvolen zastupitelem obce a členem rady, v roce 1998 zastupitelem, v roce 2002 zastupitelem a místostarostou obce a v roce 2006 byl zvolen starostou města.

V období od roku 2002, kdy byl ve vedení obce, se v Trhovém Štěpánově mimo drobnějších akcí vybudovalo několik významných akcí - například čistička odpadních vod, splašková kanalizace v celé obci Štěpánov včetně přípojek, rozšíření vodovodu po celém Štěpánovsku, přestavba č.p.62 na Muzeum Štěpánovska a Spolkový dům, oprava místních komunikací ,výstavba víceúčelového hřiště a zateplení budov základní školy a mateřské školy. A ještě prozradíme na pana Nekvasila jeho koníčky. Hlavním koníčkem byla sedlačina, tedy jeho celoživotní povolání. Jinak také rád včelaří a již 22 let vykonává funkci pokladníka včelařského spolku. Řekl nám:

„Jsem rád, že jsem mohl dělat práci, která mě bavila a pro kterou jsem byl od dětství vychováván, a že jsem mohl získat v tomto oboru vzdělání. Vážím si toho, že jsem měl tu čest být osm let v čele města. Mohl jsem se u té příležitosti přesvědčit, že Trhový Štěpánov je dobré místo pro život, a že zde žijí slušní lidé schopní vzájemné tolerance. Vážím si toho, že mi zatím zdraví slouží a že můžu ještě trochu pracovat na chalupě, kde jsem se před léty narodil.“

Ing. Václav Nekvasil; foto Josef Korn

Josef Malý oslaví své kulaté narozeniny

Narodil se 19. července 1936 v Zahájí, obci Hněvkovice u Ledče nad Sázavou. Vyrůstal v rodině drobného rolníka spolu se svými dvěma sourozenci Miladou a Jaroslavem v malé vesničce Zahájí nedaleko Hněvkovic. Maminka byla v domácnosti. Dětství strávil především prací společně s rodiči a sourozenci na hospodářství o výměře cca 6 ha orné půdy. Po absolvování obecné školy v Hněvkovicích navštěvoval v letech 1947 až 1951 základní školu v Dolních Kralovicích. I když dětství neměl lehké, vzpomíná na něj velmi rád a často vypráví mnoho zajímavých historek. Po absolvování základní školy se rozhodl pro učitelské povolání, byl přijat na pedagogické gymnázium v Jihlavě. Jak vzpomíná…. „podmínky studia byly velmi přísné, zvláště na výuku a chování žáků". V roce 1955 se po absolvování maturity stal učitelem pro výuku žáků prvního až pátého ročníku a v témže roce 1. září nastoupil jako učitel na základní školu v Trhovém Štěpánově. Tímto dnem započala jeho celoživotní dráha učitele. Začátky nebyly lehké, bydlel různě v podnájmech, u kamarádů….. V letech 1957 až 1959 si odsloužil povinnou vojenskou službu v Liberci. Poté se opět vrátil do Štěpánova na základní školu. V roce 1960 se oženil s Věrou Karbanovou, úřednicí. V témže roce se rozhodl doplnit si vzdělání a započal studium na Pedagogické fakultě University Karlovy. Studium ukončil státní závěrečnou zkouškou a získal aprobaci pro výuku matematiky, fyziky a práce v dílnách. V roce 1965 byl zvolen předsedou tehdejšího Místního národního výboru. Vedle učitelského povolání věnoval většinu svého volného času práci pro rozvoj obce Trhový Štěpánov. Zpočátku ho čekaly nelehké úkoly – např. dostavba budovy dnešního Městského úřadu, ordinací lékařů a sídla hasičského sboru, vzpomíná, že na dostavbě budovy se několik let nepracovalo, spolupodílel se na výstavbě mateřské školy, prodejny potravin, úpravě silnic, kanalizace, veřejného osvětlení a úprav veřejného prostranství. V roce 1970 se stal ředitelem základní školy. Díky své skromnosti a otevřenosti svých názorů se těšil velké oblibě u spoluobčanů. Přesto byl v roce 1976 navržen na odvolání z funkce předsedy národního výboru, ředitele základní školy a navržen na přeřazení na jinou školu. Tento proces byl jako nedůvodný nakonec zastaven.

V mládí se věnoval působení v ochotnickém divadelním souboru, se kterým hostoval v Čechticích, Načeradci, Louňovicích pod Blaníkem, Domašíně. Některá představení doprovázel i hudebně, nezapomenutelná je jeho hra na housle a zpěv. Mezi jeho další koníčky patřilo fotografování, sport, především cykloturistika, kterou provozoval i se svými žáky při různých výletech přírodou. Znám je svým smyslem pro humor.

Učitelskému povolání a práci pro lidi věnoval vše, mnohdy i na úkor rodiny. Při své práci často narážel na řadu nepochopení. Přišla revoluce v roce 1989 a v roce 1990 byl bezdůvodně jako nevěrohodný odvolán z funkce ředitele ZŠ, jiné důvody nebyly. Nezlomilo ho to, zůstal věrný své škole a především žákům, nadále se věnoval učitelskému povolání až do roku 2008, kdy se definitivně stáhl z veřejného života. I ve svém volném čase mnoho žáků doma doučoval, připravoval na maturity, přijímací zkoušky.

Za dobu 53 let vychoval snad tisíce žáků, z kterých se stali platní občané naší společnosti. O jeho oblibě svědčí, že je stále zván na abiturientské večírky a srazy dnešních třicátníků i šedesátníků. Všichni si vždy rádi poslechnou jeho zábavné historky z dob učitelských a studentských.

25. ledna 2008 jeho rodinu postihla velká tragédie, zemřel mu vnuk Petr, nejsmutnější událost v jeho životě. Nezapomněl a kdykoliv mu to čas a především zdraví dovolí, zajede za ním na hřbitov, zavzpomíná, zapálí svíčku. Své rodině je v tomto obrovskou oporou. Nezapomíná na další dva vnuky a jejich rodiny, velké radosti se těší ze tří pravnoučků Adámka, Míši a Dominika.

Josef Malý; foto Eva Štěpničková

V roce 2013 ho postihlo vážné onemocnění a vážná operace. Z těchto důvodů musel spolu s manželkou Štěpánov opustit, žijí ve Vlašimi. Přesto pro ně Štěpánov zůstal srdeční záležitostí a domovem. Nezapomínají a stále sledují co se ve Štěpánově děje, co je nového.

V závěru bych chtěla jeho jménem popřát všem spoluobčanům především pevné zdraví, mnoho úspěchů v práci i soukromém životě, ať se jim daří a jsou ve svém domově spokojeni.

Jemu děkuji za vše, co v dosavadním životě vykonal pro rodinu, pro své přátele, žáky, spoluobčany. Popřejme mu všichni především pevné zdraví a hodně radosti a štěstí do dalších let.

Eva Štěpničková, dcera

Mgr. Květa Kuželová

Ředitelka Základní školy Trhový Štěpánov Mgr. Květa Kuželová letos také oslavila své kulaté narozeniny. My všichni přejeme paní ředitelce hodně zdraví, štěstí, pohodu a do další práce stále elán!

1. Květo, jsi ve věku zralé ženy. Jaký je to pocit?

Snažím se svoje pocity zahánět přemírou činností a aktivit. Kdybych měla popsat, co se mi v některých chvílích honí hlavou, tak by to asi nebylo zrovna povzbuzující čtení. Mám na všechno jediný recept: práci ve škole, práci na zahradě, dobré přátele, knihu, radost z maličkostí. Objetí mých vnuček mě naplňuje nepopsatelným štěstím.

2. Kdo Tě zná, ví, že jsi prošla poslední roky těžkým obdobím. Je pravda přísloví, že čas vše zahojí? Co Ti pomáhá překonávat životní překážky?

Život každému z nás zasadí mnoho ran. Některé se rychle zahojí, některé jsou příliš hluboké. Po těch hlubokých zůstanou velké jizvy, stále bolí a těžko se s nimi vyrovnávám.

3. Snila jsi už jako malá holka být učitelkou?

Nebudeš mi to věřit, ale od malička jsem si hrála na učitelku. S tímto povoláním jsem se prostě narodila. Moji rodiče chtěli, abych šla studovat medicínu, ale já jsem si svou beraní povahou prosadila „peďák“. Nikdy jsem svého rozhodnutí nelitovala a přála bych každému, aby měl povolání, které dělá opravdu rád, se srdcem na dlani a s pocitem radosti.

4. Jak dlouho působíš na Základní škole Trhový Štěpánov?

Dlouho, dlouho ..., přesto jsem do školy jako čerstvá absolventka vysoké školy nastoupila „nedávno“. Ten čas tak letí! Začala jsem učit na 1. stupni, pak na 2. stupni, po revoluci v roce 1989 jsem konečně mohla učit angličtinu, pak jsem přesídlila do ředitelny jako zástupce ředitele a nyní již sedmým rokem dělám ředitelku. Školu jsem nikdy neopustila, je mým druhým domovem již 37 let.

5. No páni, to je let! Neprožíváš vyčerpání po tak dlouhé době? Zvlášť, když se jedná o dlouholetou práci s dětmi.

Mgr. Květa Kuželová; foto Josef Korn

Unavená občas jsem, ale práce s dětmi mě stále baví a naplňuje, únava se s nimi vždy rozplyne.

6. Jakými změnami prošla škola za Tvého působení ve funkci ředitelky?

Doufám, že se škola mění v dobrém slova smyslu a získala si slušné jméno. Každý, kdo školu navštíví, tak z ní cítí rodinné prostředí a přátelské vztahy. Zaměstnanci školy i žáci mají hezké a plnohodnotně vybavené prostředí. Stále je co vylepšovat, předělávat, nejde to ale najednou. Chtěla bych touto cestou poděkovat za podporu města Trhový Štěpánov, bez ní by škola nikdy nemohla být taková, jaká je. Dále vyjadřuji dík svým zaměstnancům. Jsou to opravdu pracovití a obětaví lidé. Kolektiv zaměstnanců je stabilní a přátelský, všechno se pak dělá s daleko větší radostí.

7. Rodina a škola se musí na výchově dítěte shodnout a spolupracovat. Funguje to i u Vás ve škole?

Vztah škola – rodina je velmi důležitý. Snad se nám daří ho udržovat na důstojné úrovni. Vždycky se najde něco, co se někomu nelíbí. Rozumné řešení se ale vždy najde. Vstřícnost je u nás na prvním místě.

8. Na závěr se zeptám, jaké hodnoty jsou pro Tebe v životě nejdůležitější?

Zdraví, moje děti, moje práce, přátelství, domov.

Štěpánka Bézová

Pan Jaroslav Turek oslavil také své kulaté narozeniny

Manžel se narodil 14. dubna 1936 v malé vesničce v Alberovicích v rodině středního zemědělce jako druhé dítě. Měl starší sestru, mladšího bratra a mladší sestru. V roce 1942 začal chodit do obecné školy v Křivsoudově. Šestou třídu již chodil do Dolních Kralovic, které jsou již zatopené. Po ukončení školní docházky odešel na internát do Ledče nad Sázavou. V podniku Kovofiniš se vyučil zámečníkem. Po vyučení nechtěl ještě s několika kamarády nastoupit do dolů na brigádu, a tak je za trest přeložili do Zruče nad Sázavou. Vojnu absolvoval dva roky a po vojně se do Zruče nad Sázavou zase vrátil. V roce 1962 jsme uzavřeli sňatek a koupili jsme v Trhovém Štěpánově domeček. V roce 1964 jsme se nastěhovali do Trhového Štěpánova již s malou Hanou a pak se nám ještě narodila dcera Jára a syn Jirka. Domeček potřeboval důkladnou opravu. Jelikož manžel vydělával

Jaroslav Turek; foto Josef Korn

Rozloučení s občany Štěpánovska nprap. Václavem Machem

Vážení občané Štěpánovska,

ke dni 30. 6. 2016 končím své třicetileté působení u Policie ČR. Ještě než naposledy zavřu dveře policejní budovy v Čechticích, dovolte mi, abych se s Vámi touto cestou rozloučil a poděkoval za chvíle, které jsem po více než 25 let trávil při policejní práci ve Vašem teritoriu. Jak u zástupců veřejné správy, podnikatelských subjektů, ale hlavně u Vás, občanů, jsem se vždy, a to i při mnohdy velice nepříjemných událostech, setkával s ochotou a vstřícností. Spolupráce s Vámi v průběhu mého působení, pak mnohdy přispěla k naplnění hesla „Pomáhat a chránit“, které bylo mým prvořadým služebním cílem. I díky Vám se Štěpánovsko vrylo velice pozitivně do mého srdce a takto v něm i zůstane zapsané.

Děkuji Vám za vše a těším se na shledanou mimo policejní službu.

Václav Mach ,vrchní inspektor Obvodní oddělení Policie ČR Čechtice

nprap. Václav Mach; foto Josef Korn

sám, tak se naučil klempířinu a tím si přivydělával na opravy. Je hodně domů, kde je vidět jeho práce. Také na našem kostele sv. Bartoloměje, na Hrádku i v Tehově. Panu faráři Bořivojovi Bělíkovi byl ochoten vždy pomoci, když bylo potřeba. Poslední dobou dělal už jen menší klempířské práce. Nyní, když už je mu osmdesát let, se stará o králíky, slepice a o vše, co je doma potřeba.

Manželka Věra Turková

Hřbitove, hřbitove, zahrado zelená...

Hřbitovy požívaly od nejstarších dob zvláštní ochrany a pohlíželo se na ně vždy s vážností a úctou, symbolizovaly klid a pokoj. Podle dochovaných pramenů římského práva nebyla péče o pohřebiště věcí veřejnou, ale ryze soukromou záležitostí, respektive morální povinností pozůstalých. Veřejným zájmem bylo a je zajistit pietu zemřelých na místech jejich posledního odpočinku. V nynější době jsou pohřebiště převážně ve vlastnictví obcí a měst, s výjimkou židovských hřbitovů.

Jistě se mnou budete všichni souhlasit, že i štěpánovský hřbitov je pietní místo, kde odpočívají naši drazí zemřelí, a podle toho bychom se tam také měli chovat. Samozřejmostí by mělo být, abyste na hřbitov nechodili se psy, neboť se Vám může stát zrovna jako mně, že na hrobě najdete psí výkaly.

Stokrát může městský úřad upozorňovat, že plechové koše slouží jen pro vyhořelé svíčky a zvadlé kytice z vázy a ne pro všechno to, co z hrobu uklidíme. Hlína, kameny, písek, květiny s hlínou apod. tam nepatří. Proč asi? Protože když to udělá několik lidí za sebou, koše jsou pak přetížené a není snadné s nimi manipulovat. Nemůže nám uškodit těch pár kroků, které uděláme, abychom tento odpad vhodili do vzadu připraveného kontejneru. Zelený kontejner musel být odstraněn, protože do něj byly vhazovány předměty a materiály, které tam nepatří, a na první pohled bylo vidět, že nepocházejí ze hřbitova! Obsah zeleného kontejneru nemohl být proto použit

Hřbitov v Trhovém Štěpánově; foto: Josef Korn

na kompostování, ale musel se vysypat na skládku do ostatního směsného odpadu.

Hrobová místa lze získat pouze formou pronájmu, nelze je tedy koupit. Zákon o pohřebnictví, který nabyl účinnosti v roce 2002, stanoví písemnou formu smlouvy mezi pronajímatelem a nájemcem. Vlastníkem hrobového zařízení (náhrobek, rám hrobu, krycí deska nebo jiné ozdoby hrobu) je nájemce hrobu.

Povinností nájemce hrobu je zajišťovat vlastním nákladem údržbu hrobového místa a také udržovat v čistotě uličky okolo hrobu. (To platí přiměřeně i pro prostor před kolumbáriem, kde jsou uložené urny – často jsou tam vidět poházené vypálené sirky, skleněné střepy apod.) Pokud jsou naházené v uličkách mezi hroby květináče, sklo, vypálené svíčky, PET lahve, pak při sekání trávy křovinořezem nevydrží struna nebo dokonce křovinořez sám.

Vrcholem všeho byla krádež travního vyžínače na hřbitově koncem dubna téměř v pravé poledne! V tomto případě je obtížné spekulovat, co to bylo za člověka.

Velká většina z vás zapomíná na povinnost oznámit na městském úřadě všechny údaje potřebné pro vedení evidence veřejného pohřebiště – podle zákona o pohřebnictví se musí do hřbitovní evidence zapisovat jméno a příjmení zemřelého, jeho datum a místo narození, rodné číslo, datum a místo úmrtí a rovněž datum pohřbu.

Pokud oznámíte, že hrobové místo je volné a už z něho nechcete platit, musíte odstranit na vlastní náklady příslušenství hrobu – náhrobek, rám hrobu, krycí desku - a místo upravit.

Za pronájem jednoho hrobového místa vybíráme téměř symbolickou částku - 16 Kč na jeden rok. Očekáváme od občanů, že si toho budou vážit a starat se o „svůj“ hrob nejméně tak jako o svou zahrádku doma. Tím nejlépe vzdají patřičnou úctu svým předkům.

Františka Pacovská,
Městský úřad Trhový Štěpánov

Jak je to s cestovními doklady pro děti?

Rodinné dovolené spojené s cestováním do zahraničí znamenají i vyřizovánícestovních dokladů. Co vše je potřeba zařídit při cestování s dětmi? Věděli jste například, že i děti mohou do členských států Evropské unie a dalších vybraných evropských zemí cestovat na vlastní občanský průkaz?

Cestovní pas i občanský průkaz jsou pro děti levnější

Blíží se čas dovolených a s ním čeká mnohé rodiny cesta k moři či do hor za hranice České republiky. Pro cestování s dětmi do zahraničí již čtvrtým rokem platí, že i dítě musí mít vlastní cestovní doklad, jelikož v roce 2012 došlo nařízením Evropské unie ke zrušení možnosti cestovat na zápis v cestovním dokladu rodiče. Pro rodiče to ovšem neznamená, že se jim kvůli pořízení cestovního dokladu pro děti dovolená nějak zásadně prodraží. Cestovní pas pro dítě do 15 let totiž stojí 100 Kč a dobu platnosti má stanovenou na 5 let.

Vzhledem k nestabilní bezpečnostní situaci v některých zemích, které byly dlouhodobě turistickými destinacemi, jako například Egypt nebo Turecko, se dá letos očekávat nárůst zájmu o cestování po Evropě, a proto jistě potěší možnost cestovat po většině států Evropy pouze s občanským průkazem. Na ten je nyní možné vycestovat do zemí Evropské unie a také do Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Makedonie, Norska, Srbska, Švýcarska a na Island. Cena za vydání občanského průkazu pro dítě do 15 let je 50 Kč a doba jeho platnosti 5 let.

Cestovní doklady jsou hotové do 30 dnů

O vyřízení cestovního pasu nebo občanského průkazu pro dítě do 15 let žádá zákonný zástupce, tedy zpravidla rodič, kterému stačí s dítětem zajít na nejbližší obecní úřad obce s rozšířenou působností. K žádosti, kterou na místě zpracuje úředník, není nutné přikládat fotografii; úředník pořídí fotografii dítěte přímo na úřadu při podání žádosti. Při podání žádosti zákonný zástupce předkládá svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte. V případě, že má dítě vydán již platný občanský průkaz nebo cestovní doklad, lze tento předložit místo rodného listu.

Lhůta pro vydání cestovního pasu nebo občanského průkazu činí maximálně 30 dnů.

V případě vycestování v kratší lhůtě než 30 dnů je možné požádat o vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů; tento úkon je ovšem u dětí zpoplatněn poplatkem ve výši 2 000 Kč. Bližší informace k vyřizování osobních dokladů lze nalézt na webu Ministerstva vnitra na adrese:

www.mvcr.cz/clanek/osobni-doklady.

Informací není nikdy dost

V případě, že má dítě cestovat mimo Evropskou unii, doporučujeme se předem informovat u zastupitelského úřadu daného státu, jaké jsou podmínky vstupu, pobytu a vycestování s nezletilým dítětem. Je také třeba dát si pozor na to, že některé státy mimo Evropskou unii mohou vyžadovat určitou minimální dobu platnosti cestovního dokladu při vstupu na jejich území nebo ukončení pobytu – nejčastěji činí požadovaná minimální doba platnosti 6 měsíců.

Podrobnosti k těmto i dalším podmínkám (např. vízová povinnost) lze zjistit u zastupitelského úřadu daného státu, popřípadě je lze nalézt na webu Ministerstva zahraničních věcí www.mzv.cz v sekci „Cestujeme“ a dále v části „Státy a území – informace na cesty“.

Mgr. Jana Vildumetzová, náměstkyně ministra vnitra pro řízení sekce veřejné správy

Setkání důchodců při příležitosti Dne matek

Místostarostka Bc. Štěpánka Bézová; foto:Josef Korn

V rytmu valčíku; foto Josef Korn

Dne 6. 5. 2016 jsme tradičně uskutečnili v podvečer setkání důchodců při příležitosti Dne matek v místní sokolovně v Trhovém Štěpánově. Chceme poděkovat žákům základní školy za velice dojemné i vtipné vystoupení v doprovodu paní učitelky Mgr. Moniky Mendové, která pří zpěvu žáků hrála na piáno. Přivítat důchodce přišla i paní ředitelka Mgr. Květa Kuželová s paní zástupkyní Mgr. Hanou Pokornou. Pan starosta Josef Korn promluvil k občanům s úctou povzbuzujícími slovy. Připomněl důležitost oslavy Dne matek a seznámil všechny přítomné, co se od ledna 2016 v našem městě a přilehlých vesnicích vybudovalo a ještě vybuduje. Slavnostním přípitkem na zdraví byla zahájena večeře zakončená kávou a chutným zákuskem. Na pódiu se rozezněla hudba s kapelou Triton Oldřicha Hrubanta z Malovid. Všichni přítomní odhodili své starosti a oddali se poslechu hudby a samozřejmě i tanci. Dobrá nálada a legrace nás všechny přítomné pronásledovala až do skončení akce.

Stáří je životní období, kterého se my mladší trochu bojíme. Mnozí z nás se nechceme vyrovnat s tím, že také zestárneme. Ale jak jsem viděla a vyslechla přítomné, tak i stáří může být krásnou a plodnou dobou. Nermoutí se, co jim stáří bere, ale radují se z toho, co jim nechává a dává. I zralý věk poskytuje skutečně mnoho darů. Prvním a nedocenitelným darem zralého věku, jak jsem vyslechla, je moudrá a živá víra. Pochopila jsem, že zralý člověk je schopen vidět život svůj i život svého okolí daleko realističtěji a s opravdovým nadhledem.

Poděkování patří také paní Blance Chvojkové, Ludmile Bouškové a její mamince za přípravu večeře a občerstvení.

Štěpánka Bézová, místostarostka

V rytmu disco; foto Josef Korn

Posezení u vínka; foto Josef Korn

Jak jsem osídloval Sudety

Od popisované události letos uplyne neuvěřitelných 71 let a byl jsem v té době devítiletý chlapec. Po skončení 2. světové války bylo rozhodnuto o vysídlení sudetských Němců z oblasti Sudet do Německa. Na výzvu tehdejší vlády, aby rodiny obsazovaly pohraničí, reagovali také moji rodiče. Bydleli jsme v nájmu v dnešní Dubějovické ulici č.p. 27. Tatínek několikrát odejel do pohraničí, přespával v tělocvičnách na žíněnkách a hledal vhodné místo k přestěhování naší rodiny.

Ostatně nebyli jsme sami, kteří se takto rozhodli hle-

dat a odstěhovat se z naší ulice. Byla to rodina Kuflerova z č.p. 148, rodina Vaněčkova, Míla a Bohouš, z č.p. 30, Václav Brož z č.p. 31 a slečna Vágnerová z č.p. 39, která pracovala ve Štěpánově na poště. Po přestěhování bydlela v Mostě a zde také pracovala na poště, kde jsme ji po přestěhování několikrát navštívili.

Potom přišlo rozhodnutí. Někdy koncem června 1945 nám přistavili na nádraží otevřený vagon, kam jsme naskládali náš veškerý majetek. V rohu jsme měli trochu slámy na spaní, navrch několik prken, kdyby náhodou pršelo.

Tatínek jel vlakem napřed, já s maminkou a psem později odpoledne. Na nádraží se s námi rozloučila moje sestra, která byla vdaná v Souticích. Potom nás připojili za lokomotivu a dobrodružství začalo. Během cesty nám od jisker začala chytat sláma na spaní, tak jsme ji museli polévat vodou. První noc jsme strávili někde na nádraží v Praze. Pamatuji si, že nad námi byla lávka pro pěší a lidi nás zvědavě pozorovali. Už si nepamatuji, kolikrát nás posunovali a přepojovali. Přišel další večer a někdy v noci mě maminka vzbudila, že už nejedeme a že jsme odstavení na vedlejší koleji. Prohlížel jsem velké nádraží, koukal na vlaky a na osvětlené výhybky jak se samy otáčejí. K ránu se ozvalo klepání na vagon a volání. Tatínek se na nás přišel podívat, jestli jsme v pořádku. Dopoledne pro nás přijel s vozem taženým párem volů. Po vyložení vagonu jsem šel za vozem a rozhlížel se okolo. Všechno bylo pro mne nové, třeba závory s obsluhou a strážním domkem. Železniční trať jsme měli 50 metrů za stodolou, a vedle jedněch vrat strážní domek a závory. Trvalo dlouho, než mě v noci přestaly vlaky budit. Bydleli jsme v domě v prvním poschodí, v přízemí bydleli staří němečtí manželé. K domu patřilo 12 ha polí a luk. Tatínek z první světové války uměl trochu německy a tak se od starého pána dozvěděl, že na práci měl přiděleného ruského zajatce, ale ten na konci války utekl. Žilo tady dost českých starousedlíků, většinou dělali v dolech, politika je nezajímala a tak Němcům nevadili. A potom také smíšené manželství, kdy jeden z manželů byl Němec.

Hodně rodin se taky vracelo z vnitrozemí do svých domovů, z kterých byly vyhnány před válkou, a teď se situace obrátila.

Bydleli jsme ve starší části obce na malém náměstí, kde byly skoro všechny zemědělské usedlosti.

Blížily se žně a mimo jednoho zemědělce, nikdo neměl mlátičku na obilí. Až poradili starousedlíci. Němci měli jednu společnou mlátičku a vždy se dohodli na jejím užívání. Zemědělec, který si přivezl tu velkou mlátičku na dvůr, musel požádat některého strojvůdce od lokomotiv a ten ve svém volnu ustavil mlátičku, promazal motor a přezkoušel. Za to si nechal zaplatit.

Mlátička byla „hladová“ a tak vypomáhali ostatní zemědělci svými vozy a ten co mlátil, jim tuto výpomoc pak oplatil.

Za 1 až 2 dny bylo vymláceno a mlátička se stejným postupem stěhovala k dalšímu zemědělci.

Musím se také zmínit o transportech sudetských Němců do Německa, které probíhaly průběžně. Do transportu si každý mohl vzít zavazadlo o váze asi 20 kg. Smíšená manželství, kde jeden z manželů byl Čech, do transportu nemusela. Jednou jsem přišel ze školy a staří manželé od nás zmizeli a přízemí bylo zapečetěné. Asi za 3 dny přišli 2 členové MNV s manželkami, aby si vybrali nábytek. Zjistili však, že doma mají lepší, tento byl starý.

V Mostě byla velká hala, snad ze zrušené sklárny, tak se tam navezl nepotřebný nábytek po Němcích z celého města a kdo něco potřeboval, tak tam mohl levně nakoupit.

Hodně se v tomto kraji také pěstovala cukrová řepa. Když se sklidila a odvezla do cukrovaru, tak rodiče říkali, že za ní dostaneme řízky a jako naivní devítiletý kluk, jsem se těšil na maso a jaké bylo mé zklamání, že to byla rozkrouhaná a vymačkaná řepa na krmení dobytka.

Asi po roce se všichni noví majitelé zemědělských usedlostí z okolních vesnic dostavili do Mostu, kde jim s velkou slávou tehdejší ministr zemědělství Julius Ďuriš předal dekrety o vlastnictví.

Já jsem nikdy vztah k zemědělství neměl, přestože tatínek chtěl, abych se tomu věnoval. Využil jsem krátkozraké politiky vlády, že jsem po skončení základní školy nesměl v zemědělství zůstat a musel si vybrat nějaký učební obor mimo zemědělství. Došlo jim pozdě, že jednou zemědělci zestárnou a nebude je mít kdo nahradit. Toto došlo tehdejší vládě až později, kdy už naopak děti ze zemědělství odcházet nesměly. V té době jsem však již byl v učení a už jsem se do zemědělství nikdy nevrátil.

František Skalický, Trhový Štěpánov

Ze života Spolkového domu a Muzea Štěpánovska

V měsíci dubnu jsme měli v Muzeu Štěpánovska překrásnou výstavu ručních prací Marie Tomaidesové a její rodiny. K vidění byly nádherné výšivky, pletené dečky a ubrusy, neuvěřitelně dokonalé patchworkové deky a polštáře, ozdoby z korálků, výrobky ze dřeva, malované obrázky a ještě mnoho dalších krásných dekorací. Tuto výstavu připravila paní Zdeňka Chvojková za pomoci svých sourozenců. Chtěl bych jim všem poděkovat za práci na výstavě a také za zapůjčení exponátů.

5. května proběhla ve spolupráci s městskou knihovnou přednáška“ O cestě ke zdraví“, spojená s besedou o Iris diagnostice. Dozvěděli jsme se mnoho nových poznatků o tom, jak předcházet nemocem a jak si může člověk pomoci k dlouhému aktivnímu životu.

Ruční práce Marie Tomaidesové; foto Stanislav Kužel

Výstava panenek; foto Stanislav Kužel

Od dubna začal aktivně pracovat turistický oddíl. Začali jsme kurzem nordic walking , který nám ukázal správné používání turistických holí při chůzi. Scházíme se každé úterý v 16,00 hod. před Spolkovým domem, odkud vedou naše předem naplánované vycházky do okolí Trhového Štěpánova, dlouhé do 10 km. Vždy s krátkým vlastivědným programem, někdy s opékáním špekáčků a někdy také se zastávkou na občerstvení (to podle možností).

Kroužek je otevřen pro další zájemce, kteří chtějí aktivní pohyb na čerstvém vzduchu a mají rádi dobrou pohodu.

V současné době máme v muzeu nainstalovanou výstavu panenek – barbín, která je součástí velké výstavy „Pohádkové putování s panenkou hraběnky Emmy“. O tom jsem Vás informoval v minulém vydání Zpravodaje Štěpánovska. Chtěl bych Vás ještě jednou pozvat na tuto krásnou výstavu, která je instalována v pěti městech, včetně Trhového Štěpánova.

26. června budeme mít v rámci letního jarmarku další doprovodný program, ve kterém vystoupí skupina Coventina ze Světlé nad Sázavou, která nám zahraje keltskou hudbu, dále vystoupí taneční skupina Wild Rose

Klub panenky ČR vznikl v roce 1999 v Praze a pořádal příležitostné výstavy. V roce 2010 nalezl stálé útočiště na zámku ve Zruči nad Sázavou. Zajímavou postavou na tomto zámku byla kdysi šlechtična Emma, kterou si členky Klubu panenky zvolily za takového maskota svých akcí.
V současné době již Klub panenky ČR disponuje takovým množstvím exponátů, že je nelze na jednom místě vystavit, a proto se zrodil zajímavý nápad v podobě letní hry nazvané **"Pohádkové putování s panenkou hraběnky Emmy"**.
Osloveny byly další čtyři turisticky zajímavé objekty, v nichž Klub panenky ČR nainstaluje samostatné tematické výstavy.
Cílem hry bude přilákat co nejvíce návštěvníků do všech těchto míst. Úkolem hráčů bude na každém navštíveném místě získat razítko.
Hra bude oficiálně představena na tiskovce, která se uskuteční **21. května v areálu zámku ve Světlé nad Sázavou**, kde účast přislíbila i panenková patronka herečka Bára Štěpánová.
Oficiálně pak bude hra odstartována **na všech pěti místech 28. května a hrát se bude až do 4. září**.
A celé pohádkové putování 2016 bude završeno **ve Zruči nad Sázavou Pohádkovým plesem 17. září**, kde budou zároveň vylosováni nejúspěšnější sběratelé razítek. Připraveny jsou pohádkové ceny.

Všech pět nej:
Zruč nad Sázavou - NEJmilejší pohádky
Světlá n. Sázavou - NEJhezčí kočárky a pokojíčky
Vlašim - NEJroztomilejší miminka
Ledeč n. Sázavou - NEJvětší výstava medvídků
Trhový Štěpánov - NEJparádivější panenky

Každé z míst se bude moci pochlubit i svou POHÁDKOU.

Pohádkové putování s panenkou hraběnky EMMY 2016

1. Zruč nad Sázavou - kromě stálé expozice zde bude možno se přenést do světa pohádek. Pohádkové postavičky vystoupí z nejmilejších knížek a sejde se Princezna se zlatou hvězdou na čele s Popelkou a třeba i s Princeznou na hrášku nebo Malou mořskou vílou, Sněhurkou a sedmi trpaslíky a dokonce i s Harry Pottrem. A to není zdaleka výčet všech pohádkových postav, bude jich opravdu mnoho.
Však uvidíte sami, přijďte si pro razítko do **Království panenek na zručském zámku - 3. patro.**

2. Světlá nad Sázavou - zámek, v němž najdete kromě zajímavých stálých expozic i část s naší hrou, v níž vám představíme svět kočárků, v nichž budou odpočívat panenky a dále pokojíčky, které neodmyslitelně k panenkám a holčičím hrám patří.

3. Vlašim - objekt bývalé Občanské záložny. Zde najdou útočiště miminka, starší i úplné novinky - miminka rebornová, která jsou tak podobná opravdovým miminkům, že budete mít obavu, abyste je nevzbudili a nerozplakali.

4. Ledeč nad Sázavou - na hradě budou medvědi! Ale nebojte se, jsou plyšoví, i když někteří opravdu velcí. Zaujmou vás ale i ti úplně nejmenší. Pokud nevěříte, přijďte se podívat a nezapomeňte na razítko! Chybělo by vám do slosování.

5. Trhový Štěpánov - v tamním Spolkovém domě najdete expozici panenek Barbie. Budou zde klasické tyto panenky, ale také naopak úplně v jiné podobě a pak třeba ty nejmodernější typu Monster High. No, a co by to bylo za panenky Barbie, kdyby si nepřizvaly také své Keny.
Prostě přijďte a uvidíte, jak se dá i s touto moderní štíhlou panenkou vyhrát.

Pamatujte na razítko na každém místě!!! Nezáleží na tom, v jakém pořadí místa navštívíte.

Pohádkové putování s panenkou hraběnky Emmy

Turistický oddíl; foto Stanislav Kužel

ze Zruče nad Sázavou. Budeme líčit a oblékat malé návštěvníky výstavy, kteří si na památku odnesou svou barbínkovskou fotografii. Patronkou celé výstavy je paní Bára Štěpánová.

Mgr. Stanislav Kužel

Stanislav Kužel s patronkou výstavy herečkou Bárou Štěpánovou

Čistý Štěpánovský potok 2016

Příroda je stále otevřená kniha a jen v ní opravdu stojí za to číst.“

(Antonio Gaudí Y Cornet)

16. 4. 2016 štěpánovští hasiči uspořádali tradiční akci čištění potoka. U hotelu Rabbit je v 8.00hod. sešlo 14 štěpánovských obyvatel. I přes ranní zmatky se všichni pustili do sběru odpadků od srazu až po Černou skálu. I když vypadalo, že bude pršet, všechno dopadlo dobře

U Štěpánovského potoka se tvoří i krasové útvary; foto Josef Korn

Zleva Vojta Jeřábek, Eliška Chvojková, Sára Burková, Bohumil Straka, Tereza Chvojková, Jiří Drnovec; foto Josef Korn

Malebné meandry přítoku Štěpánovského potoka“; foto Josef Korn

a sluníčko se nesměle ukázalo. Celkem jsme sebrali něco málo přes valník odpadků. Chtěla bych poděkovat panu Přemyslu Chvojkovi a Pavlu Staňkovi za odnášení těžkých odpadků (velké pneumatiky). Odměnou za ohýbání byly opečené špekáčky a smích dětí, dovádějících u potoka. Velkým kladem bylo, že se akce zúčastnily i celé rodiny – pana Přemka Chvojky a Pavla Staňka. Děti si uvědomily v praxi, jak to vypadá, když bozohlední občané si odhodí odpadky kdekoliv. Velké poděkování patří také paní Evě Vrzalové za trička pro účastníky úklidu a hasičům Trhový Štěpánov za zajištění občerstvení. Myslím si, že někteří se již těší na příští ročník čištění potoka. A to je určitě dobře. Tak příští rok AHOJ!

Jaroslava Krásová, Trhový Štěpánov

Ze života Klubu aktivního stáří

Je náš Klub aktivního stáří opravdu aktivní? Posuďte sami.

Scházíme se již 10 let, pravidelně každou středu odpoledne v našem Spolkovém domě. Těšíme se na přátelské posezení, probereme, co nám týden přinesl a jak slouží zdravíčko. Když má někdo z členů svátek nebo narozeniny, přinese něco upečeného na zub. Anička Drnovcová k tomu uvaří kávu nebo čaj. Je to naše obětavá servírka. Letos jsme měli větší oslavy, paní Drnovcová slavila sedmdesátku, pan Skalický osmdesátku a paní Klinkerová 75 let. Ó, to jsme se měli.

Nyní k naší činnosti. Z příze jsme drhali ozdoby na krk (sovičky), které byly sice pracné, ale moc hezké. Také jsme vyráběli krabičky z pohledů, ty se nám všem dařily. Mezitím proběhl velikonoční čas, kdy jsme tvořili jarní věnečky na ozdobu svých domovů. Velmi nás překvapila paní Věruška Horálková, která nám uháčkovala krásná velká velikonoční vajíčka. Zaslouží si náš obdiv.

Velikonoční atmosféra byla obohacena nejen koncertem načeradských a štěpánovských učitelů, ale i občerstvením.

Minulý týden jsme uskutečnili výlet do nedalekých Hulic. „Vodní dům" je zajímavě řešená stavba na vodním díle Želivka. Poté jsme navštívili „Včelí svět" a poučili se o životě včel. Výlet byl vydařený. Výhledově máme slíbený výlet od MÚ Trhový Štěpánov do posázavského kraje.

Rádi bychom uvítali ve svých řadách nové, mladší členy. Určitě by jim bylo s námi dobře.

Za Klub aktivního stáří Hana Skalická

Návštěva Vodního světa v Hulicích

Návštěva Vodního světa v Hulicích

Filantropická činnost v našem městě

Zleva Johanka Rýznarová s Kristýnkou Mendovou; foto Veronika Hejlová

Krásná a velká dětská duše prosvítila srdce několika žáků základní školy. Po iniciativě paní učitelky Martiny Novákové, která je letos třídní učitelkou první třídy, se na začátku školního roku rodiče s dětmi rozhodli zapojit se do projektu „Sbíráme víčka" – tentokrát pro Mirečka. K první třídě se přidala i čtvrtá třída paní učitelky Lucie Kakosové. Společnými silami tak děti pomáhají sbíráním víček získat finanční prostředky na léčbu šestiletého Mirečka, který bojuje již od narození velmi statečně s dětskou obrnou (viz. http://www.mirekpiskac.cz). Výkupní cena je 5,- Kč za 1 kg víček, což je zhruba 500 ks víček, proto každé víčko, které děti přinesou, je velmi cenné. Je úžasné, že některé děti se rozhodly udělat něco víc a o to úžasnější je vědomí, že to jsou děti, které patří k těm nejmenším! Samy si vymyslely, jak tuto činnost rozšířit i mimo školu

hlavně přes letní prázdniny. Místo sběru si určily u zmrzlinového stánku. Projekt má navíc přidanou hodnotu v tom směru, že děti za obdržená víčka, jako svůj dík, rozdávají různé drobnosti i vlastnoručně vyrobené. Myslím, že nám vyrůstají před očima děti s hlubokými a empatickými dušemi.

Pokud byste chtěli dětem pomoci a podpořit je v této jejich bohulibé činnosti, můžete svá víčka přinést ke stánku se zmrzlinou ve Vlašimské ulici, kde je od vás rádi převezmeme a zajistíme předání Mirečkovi. Za děti a hlavně Mirečka předem děkuji za případnou Vaši pomoc.

Všem dětem přeji krásné prázdniny a hezké, veselé léto.

Bc. Veronika Hejlová

Pohádkový les

Děkujeme všem účastníkům letošního Pohádkového lesa. Bránou prošlo 720 dětí a odhadem 1500 dospělých.

Organizace 5. prosince

Království; archív Organizace 5. prosince

Maxipes Fík; archív Organizace 5. prosince

Peklo; archív Organizace 5. prosince

Mrazík; archív Organizace 5. prosince

Víly; archív Organizace 5. prosince

Nebe; archív Organizace 5. prosince

Vodník; archív Organizace 5. prosince

Perníková chaloupka; archív Organizace 5. prosince

Popelka; archív Organizace 5. prosince

Brána; archív Organizace 5. prosince

Ledová královna; archív Organizace 5. prosince

Řepa; archív Organizace 5. prosince

Mraveniště; archív Organizace 5. prosince

Loupežníci; archív Organizace 5. prosince

Sněhurka a trpaslíci; archív Organizace 5. prosince

Štěpánovský trhák 2016

Letošní, již 3. ročník Štěpánovského trháku proběhl v sobotu 23.4.2016. Přestože předpověď počasí na tento den vytrvale hlásila deštivé počasí, všechny závody se nakonec konaly za sice podmračené oblohy, ale v podstatě za ideálních podmínek. Déšť nakonec závod také navštívil, ale dostavil se až na vyhlášení výsledků, takže se mu nepodařilo zkazit celkový dojem.

Foto Bohumil Boušek

V dětských kategoriích soutěžilo opět 30 dětí, což je počet, který je přibližně stejný jako v roce 2015, ale rádi bychom přilákali mnohem více dětí, budeme se tedy muset zamyslet nad větší motivací než je limonáda, párek a zmrzlina za účast. Je to přitom velký zážitek vidět děti, které závodí, jak vážně závodění berou, jak dávají do závodu všechnu svoji sílu a odvahu a to jak pro rodiče, tak pro organizátory a další návštěvníky. Budeme doufat, že v příštích letech se počet dětských závodníků zvýší.

V hlavním závodu odstartovalo v letošním roce 60 běžců, z čehož bylo 12 žen, nejmladšímu účastníkovi bylo 11 let a nejstaršímu 80 let! Trať závodu byla stejná jako v loňském roce, tedy trhák na začátek a pak poměrně nenáročná část do cíle. Závodníci se s tratí poprali a dosahovali vesměs podobných časů jako v předchozím ročníku. Velký nárůst zaznamenaly kategorie běžců do 18 let a to jak u chlapců, tak u dívek. Mnoho z nich přeskočilo svoji věkovou kategorii a přihlásili se přímo do hlavního závodu, většinou se jednalo o domácí, štěpánovské běžce.

Vítězem se stal opět Matyáš Pokorný, již druhý rok po sobě. Mezi ženami se prosadila nová vítězka Hana Jiroušková.

Foto Bohumil Boušek

Výsledky muži

1. Pokorný Matyáš	1988	19:50,0
2. Jánošík Rudolf	1971	20:48,0
3. Kouklík Jakub	1989	21:24,0

Výsledky ženy

1. Jiroušková Hana	1972	26:26,0
2. Adamcová Andrea	1973	26:37,0
3. Burianová Jana	1977	26:54,0

V organizaci závodu jsme opět pokročili o kousek dopředu, pár chybiček se sice objevilo, dokonce i při vyhlašování výsledků, ale celkově se Štěpánovský trhák 2016 povedl a již nyní se začínají přípravy na další ročník. Za skvělou organizaci patří dík všem štěpánovským Sokolům, manželům Staňkovým za poskytnutí zázemí pro organizaci a sponzorům: Město Trhový Štěpánov, Rabbit T.Š., PINKO a.s., ZD T.Š., TZB Pro s.r.o a Elektroměry s.r.o.

Míla Boušek

Foto Bohumil Boušek

Pod olympijskými kruhy

V sobotu 28. května odpoledne uspořádali sokolové k příležitosti Dne dětí sportovní odpoledne. Jelikož k Sokolu patří neodmyslitelně sport, celé odpoledne se konalo ve sportovním duchu formou dětské olympiády. Malí sportovci nejprve slíbili čestnost a fair play při samotném soutěžení a už se mohlo začít.

Závodníky čekalo pět disciplín (hod do dálky, skok do dálky, běh na 50 nebo 60 m, slalom a hod z lehu), dále

Foto Veronika Hejlová

se kdokoliv mohl zúčastnit dvou volných disciplín - skoku přes švihadlo a hodu na cíl. Vzhledem k povětrnostním podmínkám se nad hřištěm kolem třetí hodiny objevil mohutný a vydatný mrak, který přinesl příval vody a krup. Z tohoto důvodu musely být hry předčasně ukončeny. Na náladě sportovců to nezanechalo žádné chmury, protože všichni s vědomím, že není důležité vyhrát, ale zúčastnit se, pokračovali v zábavě v provizorních podmínkách respíria základní školy. Díky tomu mohla být olympiáda řádně ukončena a vyhlášeny výsledky.

Krásné na celé akci bylo, že nebylo poražených! Všem dětem, které přišly, aby nejen porovnaly své síly, ale především byly mezi kamarády a užily si zábavu, děkujeme. Přejeme mnoho úspěchů a veselí nejen ve sportovních aktivitách.

Zároveň děkujeme Základní škole Trhový Štěpánov za poskytnutí zázemí, firmě Rabbit Trhový Štěpánov za sponzorský dar a Městu Trhový Štěpánov za finanční podporu akce.

Děkuji také všem sokolům, kteří pomohli se zajištěním sportovního odpoledne.

Bc. Veronika Hejlová,
místostarostka Sokola TŠ

Další projekt EU na ZŠ Trhový Štěpánov

Od nového školního roku 2016/2017 jsme zapojeni do dvouletého projektu (Výzva 22). Škola z fondů EU získá další slušný obnos – Kč 620 000,-. Projekt bude zaměřen na doučování dětí, které mají problémy ve výuce. Dva pedagogové se specializovaným vzděláním budou formou doučování pomáhat žákům s vývojovými poruchami učení. Během prázdnin proběhne rekonstrukce bývalé „malé družiny“ na třídu, která bude doučování sloužit. Jsem moc ráda, že budeme mít finanční prostředky na realizaci tolik potřebné pomoci žákům se specifickými problémy učení. Pomocnou ruku podáváme již několik let (tzv. inkluzivní vzdělávání), naše snaha se díky lepším podmínkám posune o krok dál. O realizaci projektu budu průběžně informovat.

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka školy

Zapojení do projektu „Ve vodě nežijí jen vodníci“

Páteční dopoledne 29. dubna 2016 prožili žáci druhé a třetí třídy Základní školy Trhový Štěpánov vskutku neobvykle. Hned po ránu se vypravili se svými učiteli autobusem do Kladrub a odtud pěšky k nádrži Záhorská.

Dorazili na pozvání Českého rybářského svazu, místní organizace Kladruby, aby se zapojili do projektu ČRS, z. s., Středočeského územního svazu „ Ve vodě nežijí jen vodníci“.

Jedná se o projekt, který je zaměřený na propagaci rybářství, na ochranu přírody a efektivní využití volného času dětí.

U rybníka všechny přítomné přivítal hospodář místní organizace Českého rybářského svazu Jan Porhansl. Po seznámení s dopoledním programem se žáci rozdělili do tří skupin a postupně se rozmístili na jednotlivá připravená stanoviště, kde na ně čekali rybáři.

Během dopoledne při střídání stanovišť se dozvěděli mnoho zajímavého, získali důležité informace pro začínající rybáře a především se seznámili a vyzkoušeli si různé techniky rybolovu (plavaná, feeder, přívlač). Od zkušených rybářů se děti dozvěděly, jak správně krmit,

Foto z archivu ZŠ

vnadit, jak připravit nástrahu na háček, jak navíjet a povolovat vlasec, jak správně nahodit prut, zaseknout a vytáhnout rybu z vody ven. Děti byly šikovné, podařilo se jim ulovit několik kaprů, pstruhů duhových a jednoho okouna. Pomocí podběráku jim rybáři pomohli dostat

ryby z vody ven. Jen malá část ryb měla pod míru, ale stejně všechny skončily ve velké kádi na břehu rybníka.

Že rybaření není nic jednoduchého, poznaly děti, když jim rybáři ukázali, jak se peanem vyndává rybě z tlamy zaseknutý háček. Rybě se nesmí ublížit! Obdiv sklidili rybáři i nad ukázkou různých druhů splávků, třpytek, krmítek a nejrůznějšího krmiva. Nejvíce zaujali živí červi. Nezapomenutelným zážitkem jistě bude zakrmování lovného místa červy pomocí praku.

Jedním z posledních stanovišť byla káď s nachytanými rybami. Žáci měli možnost si ryby prohlédnout z blízka, porovnat např. vzhled kapra šupináče a kapra lysce, detailně si prohlédnout pstruhy duhové (děti ulovily opravdu pěkné kousky), apod.

A protože rybáři ví, že u vody vyhládne, neponechali nic náhodě a připravili nám výborné občerstvení – grilované kuřecí maso, k pití oblíbené Jupíky různých chutí.

Po dobrém jídle se děti pustily do poznávačky různých druhů ryb a do nahazovačky prutem na terč. Bonbón jako odměna byl samozřejmostí.

Každý žák si jako upomínku na skvělý den odnesl domů diplom, propagační tašku s logem ČRS a pexeso Ryby našich vod.

Rádi bychom touto cestou poděkovali panu Janu Porhanslovi, že nás oslovil ke spolupráci a všem rybářům z MO ČRS Kladruby, kteří byli do projektu zapojeni. Děkujeme za velmi vstřícný vztah k dětem, trpělivost,

foto z archivu ZŠ

za občerstvení, zkrátka za nádherné dopoledne. Pustili se do tohoto projektu poprvé a zvládli ho skutečně na jedničku. K tomu přispělo jistě i pěkně udržované zázemí rybářského revíru a nečekaně i slunečné a teplé počasí.

Dětem patří pochvala za chování, svědomité plnění úkolů a za úspěšné pěší zvládnutí zpáteční cesty do Trhového Štěpánova. Většina z nich totiž absolvovala pěšky celou cyklostezku z Tehova poprvé.

Dorazili jsme sice s téměř hodinovým zpožděním, ale nelitovali jsme. Den jsme si opravdu užili a rádi na něj vzpomínáme.

Mgr. Hana Frühlingová

Dokončení příběhu

Žáci 7.třídy dostali při hodině Českého jazyka stejný začátek příběhu (barevný text) a měli za úkol vymyslet zápletku a příběh dokončit. Podívejte se, vážení čtenáři, jak se jim to povedlo.

Začínající příběh:

„Jednou, když už se stmívalo, pustili jsme si s bratrem televizi. Byli jsme sami doma, ale to nám vůbec nevadilo.

Vtom se ozvala rána. Pořádně jsme se oba lekli, nikdo jiný už v domě nebyl. Jenže najednou se ozvaly tiché kroky. Oba jsme ztuhli a zuby nám cvakaly strachem. Opakovalo se to ještě několikrát…

Strach

Kroky stále sílily. Zhasla jsem světlo a vypnula televizi. V kuchyni se rozsvítilo a my jsme viděli stín za dveřmi.

Rodiče to být nemohli, byli přece na plese a měli se vrátit až o půlnoci. Napadlo nás, že zloději to také být nemohou – ti by nerozsvěceli. Tak kdo?

Opatrně jsme se vyplížili z obývacího pokoje a slyšeli hlasy. Než jsem se rozkoukala, Péťa začal křičet: „Mamí!“ Běžel do kuchyně, kde byli naši rodiče, kteří se vrátili z plesu dříve a takhle nás vylekali.

Byla jsem moc vyděšená a ani na chvíli jsem neusnula. Pořád jsem slyšela nějaké zvuky. Přemýšlela jsem nad tím, co bychom s Péťou dělali, kdyby to byli opravdoví zloději. Naštěstí vše dobře dopadlo, ale nepříjemný zážitek to byl.

Andrea Stupková, 7. třída, Soutice

Pes strašidlo

Vtom se ozvalo vrznutí dveří. Nevěděli jsme, co dělat a tak jsme raději utekli oknem.

Utíkali jsme do lesa co nejdál od domu. Zaběhli jsme hluboko do lesa, kde jsme se celí udýchaní po chvíli zastavili. Snažili jsme se najít cestu z lesa, ale byla tma a nic jsme neviděli. Po chvíli zoufání jsme slyšeli auto. Šli jsme za tím zvukem a narazili jsme na silnici.

Netrvalo dlouho a jelo další auto. Neváhal jsem a začal stopovat. Auto zastavilo. Uvnitř seděl starý a velice příjemný pán. Ptali jsme se ho, jestli by nás nesvezl. Trochu se divil, proč běháme potmě venku. Vyprávěli jsme mu o tom, co nás vyděsilo.

Když nás odvezl před dům, rozloučil se a odjel. Teprve teď nám došlo, že nechat se svézt cizím člověkem mohlo být ještě mnohem nebezpečnější, než kroky v našem domě.

Po chvíli čekání před naším domem jsem se i přes velký strach rozhodli jít ho prozkoumat. Dveře byly otevřené. Vešli jsme dovnitř - všechno bylo na svém místě, jen z obýváku byly slyšet jakési zvuky. Opatrně jsme nakoukli dovnitř … Uprostřed obýváku ležel pes našeho souseda, který si sem nanosil veškeré potraviny, na které v kuchyni dosáhl. Vzpomněl jsem si, že jsme zřejmě nedovřeli dveře a pes tak mohl bez problémů vniknout dovnitř a připravit si hody.

Nakonec jsme se s ním pomazlili a vše řádně uklidili, aby rodiče nic nepoznali. Nezvaného hosta jsme odvedli domů a byli jsme rádi, že vše dobře dopadlo. Naše noční dobrodružství zůstalo utajeno.

Jiří Šindelář, 7.třída, Trhový Štěpánov

Lednice

Pořád se to blížilo - čím dál víc, bylo to pořád hlasitější a strašidelnější!!!!!!!!! Zkoušeli jsme volat mamince a tatínkovi, ale nezvedali telefon.

Rozhodli jsme se jít celou věc prozkoumat, i když jsme se hrozně báli. Rozhlíželi jsme se, odkud ty zvuky vycházejí. V kuchyni to bylo nejsilnější. Najednou začalo hodně pršet a byla hrozná bouřka. U sousedů začal štěkat pes… opravdu jako v hororu. Najednou byla všude tma a v celém domě vypadla elektřina. Ale co se nestalo – ty hrozné zvuky přestaly!

Asi za dvě hodiny přijeli rodiče. Všechno jsme jim vyprávěli. Tatínek šel nahodit pojistky. Okamžitě ty hrozné zvuky začaly znovu!

Maminka se šla podívat do kuchyně a rozesmála se na celé kolo. Tak příšerně nás vylekala naše stará lednice, která už vydávala různé a poněkud hrůzostrašné zvuky. Maminka prohlásila, že to je dobrý důvod k tomu, abychom si konečně koupili novou.

Marie Ralbovská, 7.třída, Střítež

Aletické úspěchy žáků ZŠ

Žáci a žákyně ZŠ zaznamenali skvělé výsledky na kvalitně obsazených atletických soutěžích okresu Benešov – v atletickém čtyřboji (4. 5. 2016) a Poháru rozhlasu (10. 5. 2016).

V atletickém čtyřboji reprezentovali školu Adam Boušek, Jiří Šindelář a Evžen Pechar, za dívky soutěžily Nikola Kopecká, Nikola Štiková a Denisa Limburková. Každý z nich v této mladší kategorii absolvoval 4 disciplíny – běh na 60m, skok do dálky, hod míčkem a běh na 800m (dívky) a 1 000m (chlapci). V chladném a deštivém počasí se lépe prosadila děvčata. Kromě předních umístění v jednotlivých disciplínách dosáhla na nejvyšší příčky i v hodnocení čtyřboje – Denisa Limburková obsadila 3.místo a Nikola Štiková 4.místo. Slušnou porci bodů posbírala i Nikola Kopecká, která obsadila pěkné 11.místo. Kdyby se sčítaly body do pořadí škol (v mladší kategorii tomu tak nebylo), obsadily by dívky nádherné 3.místo. Ani chlapci nezklamali – Jiří Šindelář byl celkově 10. A Evžen Pechar 11.

Druhým atletickým závodem byl Pohár rozhlasu. Jedná se o závod družstev s dlouholetou tradicí. V této soutěži se závodí v 6 disciplínách, a to: běh na 60m, skok daleký, skok vysoký, hod míčkem, běh na 600m /resp. 1 000m/ a štafeta 4x60m. Každý účastník smí absolvovat max. 2 disciplíny a štafetu. Naši školu reprezentovaly za dívky Nikola Štiková, Nikola Kopecká, Denisa Limburková, Helena Pejšová, Tereza Horáčková, Veronika Valouchová, Adéla Vilímovská a Kristýna Kulíčková. Za chlapce se závodů zúčastnili Evžen Pechar, Jiří Šindelář, Adam Boušek, Ondřej Beránek, Jan Matzner, Jan Smítka, David Smítka a Šimon Neděla. Každý z nich přispěl získanými body k výbornému výsledku svého týmu. V konkurenci všech velkých škol z celého okresu obsadilo družstvo chlapců 5.místo, družstvu dívek unikl těsně bronzový stupínek a skončilo 4.

Všem mladým atletům patří dík nejen za skvělá umístění, ale také za disciplinovanost, bojovnost, vzájemné povzbuzování a také za příkladné chování.

Podrobné výsledky z obou soutěží jsou k nahlédnutí na webových stránkách školy.

Mgr. Martin Limburk

Cvičeníčko v Mateřské škole

Od října do května probíhalo každý čtvrtek od 15 hod. do 16.30 hod. cvičení pro maminky s dětmi. Maminky si v tuto dobu mohly prodiskutovat vývoj svých ratolestí a slasti a strasti života na rodičovské dovolené. Děti se zatím seznámily s prostředím mateřské školy. Potom si s maminkou protáhly tělíčka a vyzkoušely si svou výtvarnou zručnost. Nakonec jsme se rozloučily krátkou pohádkou. „Cvičeníčko“ probíhá již 12. rokem a doufám, že i příští rok se s dětmi v mateřské škole sejdeme.

Jitka Tomaidesová

Cvičeníčko v MŠ; foto z archivu MŠ

Další činnost Mateřské školy

Hledání pokladu; foto z archivu MŠ

Výlet vlakem; foto z archivu MŠ

Čarodějnický rej ve školce; foto z archivu MŠ

Návštěva zvířátek u kamarádky; foto z archivu MŠ

Volná hra dětí; foto z archivu MŠ

30. března 2016 navštívily děti z MŠ knihovnu

Příběh jednoho ptačího hnízda

Po „tiché“ zimě přišlo „hlučné“ jaro. Od svítání do slunce západu zpívají ptáci jeden přes druhého. A do všeho toho švitoření se celý den nezastaví. Nejprve stavěli hnízdo, pak snesli vajíčka, zahřívali je, a jakmile se vyklubala ptáčata, létají ptačí rodiče jak o závod pro potravu. Tu kos, tu sýkora, tam vrabec… Také je tak rádi pozorujete? S naším kladným vztahem k ptákům ale bohužel také roste počet ptáčat přijímaných do záchranných stanic pro zvířata. Ptáčat, která přitom jejich pomoc ani nepotřebovala.

„V poslední době jsme doslova zavaleni případy osiřelých ptačích mláďat. Přestože stále apelujeme na to, aby nám lidé při jakémkoli nálezu divokého zvířete v nouzi nejprve telefonovali, mnozí nálezci nám ptáčata rovnou

přináší do stanice. A tak se k nám bohužel dostávají také ptáci, které odchytili zcela zbytečně," poznamenává Jaroslava Syslová, vedoucí Záchranné stanice pro živočichy ČSOP Vlašim.

To naštěstí nebyl případ mladých kosů z Bystřice, kterým šlo pomoci na místě bez zbytečného odchytu a převozu. Avšak díky fotodokumentaci si na nich můžeme připomenout pár základních zásad pomoci ptáčatům.

„Když najdete hnízdo s vajíčky, odejděte od něj, abyste neplašili ptačí rodiče a ti mohli vejce zahřívat. Pokud jste v okolí dlouho žádné ptáky neviděli a vajíčka jsou již zastydlá, ani umělá inkubace je už nedokáže zachránit," varuje před zbytečným vybíráním rádoby opuštěných ptačích hnízd paní Syslová.

Když jsou v hnízdě již ptáčata, nepotřebují vaši pomoc, nejsou-li v něm uvězněná. Což byl případ kosů na fotografiích. Ale nepředbíhejme fotopříběh. Nejčastěji se snažíme pomoci ptáčatům, která z hnízda vypadla.

„U ptáků neplatí pravidlo nesahat. Když najdete vypadlé holátko, anebo ptáčata hojně porostlá ještě prachovým peřím, lze je v řadě případů vrátit zpět do hnízda. Naši pomoc potřebují pouze mláďata zraněná, podchlazená, například nalez-li jste je na zemi v dešti, anebo když se například nepodařilo dohledat hnízdo," pokračuje ochranářka.

A když ptáčatům doroste pořádné peří, prachové jim čouhá už jen sem tam, pak vyskakují z hnízd a učí se létat. To jim samozřejmě nejde hned. Poskakují tak různě po větvích a po zemi. Rodiče si je ale přitom i mimo hnízdo stále hlídají a nosí jim potravu. Takto stará ptáčata lidé zbytečně do stanic nosí nejvíce.

„Ptáčata krátce po opuštění hnízda připomínají vzhledem dospělce, ale přitom neumí ještě létat. Jejich nálezci je tak považují za zraněné a nosí nám je. To je ale špatně. Lépe jim mnohdy pomůžou jen svým odchodem a neplašením ptačích rodičů. Anebo když si zajistí své psy a kočky, aby je neulovili. Když si nejste jistí, zda přeci jen pomoc stanice nepotřebují, prosím zavolejte," upozorňuje Jaroslava Syslová.

A jsme zpět u ptáčat na fotografiích. Ta se ve věku vzletnosti nedokázala dostat ven z hnízda. Kupodivu nebyly v hnízdě žádné provázky či igelitové pytlíky, které ptáci občas ke stavbě hnízda používají, a mláďata se do nich pak mohou zamotat. Naši čtyři kosí sourozenci se do sebe vzájemně zaklínili svým peřím. Paní, která je pozorovala a fotografovala, ale neztratila hlavu. Správně svou domněnku nejprve telefonicky konzultovala s pracovníky záchranné stanice. Jeden z ošetřovatelů pak ptáčatům pomohl na místě. Nebylo třeba je nikam převážet a především zbytečným převozem neosiřela.

Není to vždy jednoznačné a snadné poznat, kdy ptáčata potřebují skutečně pomoci. Poněkud jiná situace, než výše zmíněné, je navíc u ptáků nekrmivých. Tedy například u kachen, labutí, hus anebo bažantů a koroptví. Telefon a rada odborníků tedy na prvním místě.

Ing. Michala Jakubův,
záchranná stanice pro živočichy ZO ČSOP Vlašim

Narození dětí

24.03. – Eliška Čubáková, Střechov

Eliška Čubáková s bratrem Josefem a s rodiči Lucií a Josefem Čubákovými, Střechov nad Sázavou; foto Josef Korn

22.04. – Štěpán Heger, Trhový Štěpánov

Štěpán Heger s matkou Lucií Krškovou a Marianem Hegerem, Trhový Štěpánov; foto Josef Korn

01.05. – Šárka Zemanová, Střechov

Šárka Zemanová s bratrem Stanislavem a s rodiči Janou a Stanislavem Zemanovými, Střechov nad Sázavou; foto Josef Korn

18. 05. 2016 – Soňa Vesecká Trhový Štěpánov

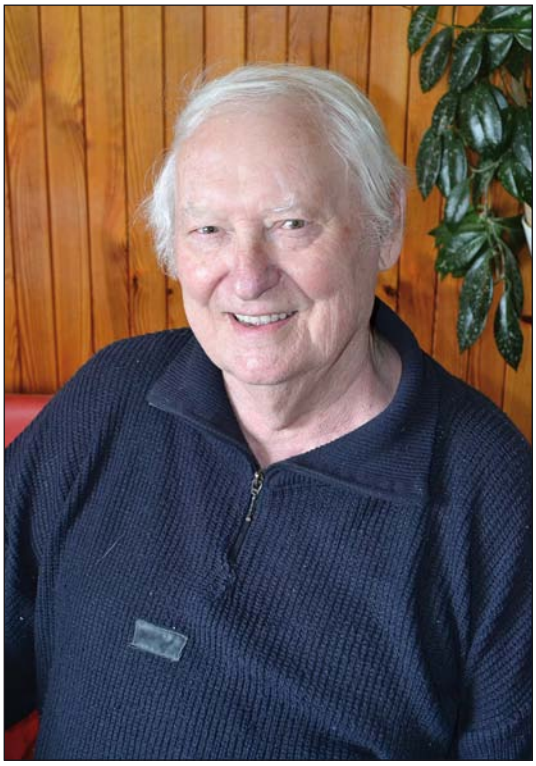

Soňa Vesecká s matkou Kristýnou Burkartovou a otcem Markem Veseckým, Trhový Štěpánov; foto Josef Korn

Jubilanti

Vladimír Lejček

z Trhového Štěpánova oslavil 80. narozeniny 12.04.2016

V. Lejček; foto Josef Korn

Ladislav Jeništa

ze Střechova nad Sázavou oslavil 85. narozeniny 13.04. 2016

L. Jeništa; foto Josef Korn

Jaroslav Turek
z Trhového Štěpánova
oslavil 80. narozeniny 14.04.2016

J. Turek; foto Josef Korn

Jiřina Kuželová
ze Sedmpán
oslavila 85. narozeniny 23.04.2016

J. Kuželová; foto Josef Korn

Anežka Zemanová
z Trhového Štěpánova
oslavila 90. narozeniny 12.05.2016

A. Zemanová; foto Josef Korn

Životní jubilea

17.04. – Jiřina Janisová, Sedmpány – 83 let
28.04. – Květuše Klímová, Střechov – 75 let
01.05. – Blanka Vesecká, Střechov – 65 let
11.05. – Miloslav Votruba, Trhový Štěpánov – 83 let
01.06. – Marie Kepková, Trhový Štěpánov – 75 let
04.06. – Ján Kucharčík, Sedmpány – 70 let
07.06. – Milan Srna, Trhový Štěpánov – 81 let
09.06. – Petr Adámek, Trhový Štěpánov – 70 let
13.06. – Mgr. Jitka Chvojková, Trhový Štěpánov – 60 let
15.06. – Anna Neradová, Dubějovice – 81 let
17.06. – Květuše Vobecká, Trhový Štěpánov – 93 let
23.06. – Věra Křížová, Trhový Štěpánov – 89 let
25.06. – Ludmila Neradová, Trhový Štěpánov – 55 let
30.06. – Zdeněk Kubík, Dubějovice – 65 let
01.07. – Marie Dvořáková, Sedmpány – 81 let
02.07. – Jaroslava Turková, Trhový Štěpánov – 50 let
03.07. – Zdeňka Kulíková, Trhový Štěpánov – 83 let
06.07. – Anna Fantyšová, Štěpánovská Lhota – 75 let
06.07. – Marcela Lásková, Trhový Štěpánov – 50 let
10.07. – Ing. Václav Nekvasil, Trhový Štěpánov – 70 let
10.07. – Ing. Vít Suchý, Trhový Štěpánov – 55 let
15.07. – Marta Vesecká, Střechov – 75 let
19.07. – Ivana Dřevová, Dalkovice – 50 let
23.07. – Antonín Vopálka, Trhový Štěpánov – 55 let
23.07. – Ing. Zdeňka Kratochvílová, Trhový Štěpánov – 55 let

Navždy odešli

07.02.2016 – Jaroslav Lhotka, Trhový Štěpánov, ve věku 75 let
25.05.2016 – Josef Hauser, Trhový Štěpánov, ve věku 90 let

Vzpomínka

26. června 2016 uplyne 30 let ode dne, co nás navždy opustil pan Alois Tomaides z Panského mlýna v Trhovém Štěpánově. Kdo jste ho znali, vzpomeňte.

Syn s rodinou

27. června 2016 uplyne 6 let, kdy nás navždy opustila naše manželka, maminka a babička paní Jiřina Neradová z Trhového Štěpánova. Stále nám chybí a nikdy na ni nezapomeneme.

Rodina Neradova

Poděkování

Děkujeme paní místostarostce Bc. Štěpánce Bézové a panu starostovi Josefu Kornovi za milou návštěvu, blahopřání a dárek při příležitosti našeho životního výročí.

Jana a Bohumil Veselých

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV

Vás srdečně zve na tradiční

JARMARK

VÍTÁNÍ LÉTA HUDBOU

NEDĚLE 26. ČERVNA 2016
od 10:00 na Náměstí

OSLAVY 890. LET
od první písemné zmínky

Hudba: 5x ZAVŘEL

TRHOVCI, POUŤOVÉ ATRAKCE, OBČERSTVENÍ

Program:

Sobota 25. 6. 2016

19.00 hod. Taneční zábava - skupina Dylan Blues na Náměstí

Neděle 26. 6. 2016

8.30 hod. Mše svatá v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově

9.00 hod. Výstava „Pohádkové putování panenky hraběnky Emmy“ v Muzeu Štěpánovska

10.00 hod. Oslava 890 let od první písemné zmínky, projev starosty, předání oceněnění v prostoru u Městského úřadu

11.00 hod. Vystoupení skupiny Coventina ze Světlé nad Sázavou (keltská hudba a tance) a skupiny Wild Rose, která tančí a stepuje, na Náměstí

12.00 hod. Vernisáž výstavy k 890 letům od první písemné zmínky Města Trhový Štěpánov v Muzeu Štěpánovska

14.00 hod. Vystoupení heligonkářů na Náměstí

15.00 hod. Vystoupení skupiny Coventina ze Světlé nad Sázavou (keltská hudba a tance) a skupiny Wild Rose na Náměstí

Po celý den na Náměstí bude hrát k poslechu a tanci hudba „5x Zavřel“, pouťové atrakce, jarmark, občerstvení.

ZKO VLAŠIM

ZKO VLAŠIM a ACTIVE DOG

Vás srdečně zvou na

ACTIVE DOG o.s.

CANICROSSOVÉ ZÁVODY

11. června 2016
TRHOVÝ ŠTĚPÁNOV
(téma: Havaj)

10. září 2016
VLAŠIM
(téma: Hurá do školy)

26. listopadu 2016
RADOŠOVICE
(téma: Čerti)

DÉLKA TRAS:
cca 5 km
cca 2 km (děti a začátečníci)

STARTOVNÉ:
100,- Kč (platba předem)
150,- Kč (platba na místě)

VÍCE INFORMACÍ:

WWW.VLASIMSKEM.WEBNODE.CZ

CANICROSS

Večerní prohlídky

s MVDr. Miloslavem Peroutkou, předním včelařským odborníkem

Sobota 30. 7. 2016 v 19.00 v Hulicích

Tentokrát se zaměřením na zdraví.
Bude připravena i ochutnávka medových míchaných nápojů.

Vzhledem k omezené kapacitě si prosím rezervujte vstupenky
na tel. čísle 724 867 158 nebo na info@vcelisvet.cz

Akce se uskuteční za podpory Českého svazu včelařů – ZO Trhový Štěpánov

V našem obchodu si můžete zakoupit med, medovinu, kosmetiku s včelími produkty i odbornou literaturu.
Vstupné dospělí 60 Kč, děti od 3 let 30 Kč, studenti, důchodci, ZTP 40 Kč.
tel.: 724 867 158, e-mail: info@vcelisvet.cz, www.vcelisvet.cz

Zpravodaj Štěpánovska, číslo 3, červen 2016 – informační a kulturní dvouměsíčník vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu. Registrační číslo MK ČR E 10766. Adresa redakce: Dubějovická 269, 257 63 Trhový Štěpánov. Internetové stránky: www.trhovystepanov.cz. Elektronická adresa: mesto@trhovystepanov.cz. Šéfredaktorka Zpravodaje Bc. Štěpánka Bézová mistostarostka@trhovystepanov.cz telefon: 724 383 697. Členové redakční rady: Mgr. Květa Kuželová, Olga Polívková, Jana Boušková, Miroslava Veselá, Mgr. Stanislav Kužel. Za obsah příspěvků odpovídají autoři. Za drobné chyby se omlouváme. Grafická úprava: Miroslav Horák – Region Design, tisk BOFTISK s.r.o. Nymburk. Náklad 600 ks. Cena výtisku 5,- Kč. Uzávěrka 20. 05. 2016. Předáno pro grafické zpracování 01. 06. 2016.